

NORGES HØYESTERETT

Den 23. mai 2017 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Indreberg og Falch og kst. dommer Kaasen i

HR-2017-1011-U, (sak nr. 2017/740), straffesak, anke over beslutning:

A

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over rettergangsstraff idømt en forsvarer som unnlot å møte til hovedforhandling, jf. domstolloven § 200.
- (2) Advokat A var oppnevnt som forsvarer for B i straffesak for Oslo tingrett. Hovedforhandling var berammet til 16. og 17. november 2016. Den 7. november 2016 ba advokat A om utsettelse av saken. Begrunnelsen var at han tjenestegjorde som forsvarer i en annen straffesak som var forsinket, og hvor hovedforhandling fortsatt ville pågå på berammelsestidspunktet. Oslo tingrett avslø begjæringen 10. november 2016. Tingretten viste blant annet til at saken var omberammet tre ganger tidligere, og at forsinkelsen i den andre straffesaken hadde vært kjent for advokat A i lengre tid.
- (3) A anket avslaget 15. november 2016, uten at tingretten ga anken oppsettende virkning. Ved oppstart av hovedforhandlingen 16. november 2016 møtte ikke advokat A, og saken ble derfor utsatt. Påtalemyndigheten begjærte i rettsmøtet at advokat A ble ilagt rettergangsstraff, noe tingretten ikke fant grunn til.
- (4) Påtalemyndigheten anket til lagmannsretten og fremsatte påstand om at advokat A ble ilagt rettergangsstraff etter rettens skjønn. Borgarting lagmannsrett avsa kjennelse 30. januar 2017 med denne slutningen:

"Advokat A ilegges i medhold av domstolloven § 200 en rettergangsbot på 10 000 – titusen – kroner."

- (5) Advokat A anket kjennelsen, og saken ble sendt til Høyesteretts ankeutvalg. Den ble deretter returnert til lagmannsretten for vurdering av omgjøring, jf. domstolloven § 215.
- (6) Borgarting lagmannsrett traff beslutning 27. mars 2017 med denne slutningen:
- "Borgarting lagmannsretts kjennelse av 30. januar 2017 hvor advokat A ble gitt en rettergangsbot på 10 000 – titusen – kroner, omgjøres ikke. Den subsidiaere fengselsstraffen settes til 5 – fem – dager."**
- (7) *Advokat A* har i rett tid anket lagmannsrettens kjennelse til Høyesterett og påstått at saksbehandlingen stanses og at etterforskning igangsettes. Han har videre påstått at lagmannsrettens avgjørelse oppheves. I korte trekk har han gjort gjeldende at lagmannsrettens begrunnelse er mangelfull, da den har lagt uriktig faktum til grunn. Det var forut for hovedforhandlingen enighet om at saken skulle utsettes. Han har også anført at vilkårene for rettergangsstraff i domstolloven § 200 ikke er oppfylt, og at han fikk for kort tid til å sende anketilsvar til lagmannsretten.
- (8) *Påtalemyndigheten* har gjort gjeldende at lagmannsrettens kjennelse er riktig og ikke inneholder feil.
- (9) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at det dreier seg om en videre anke over en kjennelse truffet av lagmannsretten. Ankeutvalgets kompetanse er da begrenset til å prøve lagmannsrettens saksbehandling og lovtolking, jf. straffeprosessloven § 388 første ledd.
- (10) Dette innebærer at ankeutvalget ikke har kompetanse til å overprøve lagmannsrettens bevisbedømmelse. De anførsler advokat A har fremført i den forbindelse, kan ankeutvalget derfor ikke ta stilling til. Ankeutvalget har heller ikke myndighet til å stanse behandlingen av anken eller beordre etterforskning, slik advokat A har påstått.
- (11) Lagmannsretten har lagt til grunn som bevist at advokat A ikke møtte til hovedforhandlingen 16. november 2016, som han var innkalt til. Videre har lagmannsretten lagt til grunn at han unnlot å varsle tingretten om at han ikke ville møte, med den følge at tingretten ikke fikk anledning til å oppnevne en annen forsvarer for tiltalte. Og endelig har lagmannsretten lagt til grunn at advokat As oppdrag i den andre, pågående straffesaken ikke nødvendigvis var til hinder for at han møtte til hovedforhandlingen. I den andre saken hadde tiltalte medforsvarer, og forhandlingene ble der tatt opp på lydbånd som kunne stilles til disposisjon for advokat A.
- (12) Under disse omstendighetene kan ankeutvalget ikke se at lagmannsretten har tolket domstolloven § 200 uriktig når den la til grunn at advokat As unnlatte fremmøte og hans unnlatte varsling utgjør "forsømmelig [...] forhold under rettergang". Når domstolen har besluttet at et rettsmøte skal gå som planlagt, vil forsvareren forsømme seg dersom han uteblir uten lovlig forfall.
- (13) Ankeutvalget kan ikke se at lagmannsrettens begrunnelse er mangelfull. Det fremgår av kjennelsen hvilke faktiske forhold den bygger avgjørelsen på og hvilken bedømmelse den har gjort av dem. Videre fremgår det at begrunnelsen for å benytte den adgang domstolloven § 200 gir til å ilegge straff, er at advokat As opptreden anses "klart klanderverdig". I lys av det som ellers fremgår av kjennelsen, er dette en tilstrekkelig begrunnelse.

- (14) Advokat As anførsel om at det utgjør en saksbehandlingsfeil at han fikk kort tid til å sende anketilsvar til lagmannsretten, kan ikke føre frem. Han fikk oversendt påtalemyndighetens anke 23. desember 2016, med frist for tilsvar til 13. januar 2017. Først 23. januar 2017 ba han om fristutsettelse. Lagmannsrettens beslutning om da å sette bare en kort tilleggsfrist til 26. januar 2017, utgjør ingen saksbehandlingsfeil.
- (15) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G :

Anken forkastes.

Ingvald Falch
(sign.)

Hilde Indreberg
(sign.)

Knut Kaasen
(sign.)

Riktig utskrift: